UNHA CONTA ATRÁS DE CONTO

para

as Vacacións

de

Nadal

CONTOS DE NADAL

Con valores

Alba & Mila PT

¡Pide un desexo a estrela do Nadal!

O arbolito e as estrelas

Nun bosque lonxano habia unha casiña rodeada de preciosos pinos. 1

Todos os anos en Nadal o dueño da cabaña talaba o pino mais bonito para levalo a cabaña, e os nenos adornabano con bolas e cintas de cores 2

os demáis pinos observaban para a casa con calma, menos un deles que nunca estivera dentro de aquel fogar e estaba triste 3

Todos os anos facia o posible por ser o elexido, pero nunca o chegaba a conseguir, enton as estrelas decidiron facerlle un agasallo moi especial. 4

A noite de nadal, todas as estrelas baixaron do ceo e pousaronse nel, era o pino mais bonito do lugar!!, e os donos da casa ficaron abraiados mirando para él 5

E dende ese momento deixaron de talar pinos para decoralos na sua casa, e deixaron que a natureza fora a que puxera un fermoso pino polo nadal 6

As galletas Secretas

Cada nadal os duendes de Papá Noel facían galletas que despois repartían entre os nenos, deixando unha ou dúas nos seus calcetíns. Eran as galletas máis ricas do mundo, pero ningúen podía facelas, xa que a receita era secreta.

1

Blas era un pasteleiro moi aventureiro que namorado do sabor das galletas dos duendes viaxou ata o Polo Norte, para conseguir a receita.

2

Cando Blas chegou ao Polo Norte escondeuse tras a porta da cociña e escoitou decir aos duendes:
-Azucre, fariña, manteiga, ovos, levadura e por fin...O ingrediente secreto!

3

Maldición! Había un ingrediente secreto e Blas non o escoitara!
Blas regresou a casa e comezou a facer as galletas engadindo todos os ingredientes que se lle ocurriron: vainilla, chocolate, canela, xenxibre...

4

As galletas de Blas estaban tan ricas que se fixeron famosas no mundo enteiro, pero xamais conseguiu facelas igual que os duendes de Papa Noel.
As galletas dos duendes seran sempre un segredo

5

E ti... tes algún ingrediente secreto para facer galletas?

as cousas saen mellor se as fas en equipo

A falorpa de Neve

Era nadal, e o home do tempo decía que esa noiteboa iba a caer unha gran nevarada. 1

Todos os nenos e nenas miraban ao ceo impacientes desexando que caeran folerpas de neve para xogar, facer bonecos--- 2

No ceo unha pequena folerpa presumia diante das demáis folerpas decindo que ela soa encheria o bosque de neve 3

as demçais folerpas tiñanlle envexa, xa que pensaban que nunca serían tan importantes 4

chegou o momento e a folerpiña despendeuse da nube e caeu na rama dunha árbore, pero non encheu o bosque de neve!, nin siquiera a djrama da árbore donde acababa de caer. 5

De súpeto comezaron a caer todas as demáis, e xuntas en equipo si conseguiron que o bosque se cubrira de neve!, entre as risas e ledicia dos nenos e nenas 6

Todas as cores poden representar o Nadal

Por qué Papá Noel viste de vermello?

Ao principio Santa Claus vestía de todas as cores, gustáballe o verde, o laranxa, o amarelo...

1

A súa muller a señora Claus era unha muller maravillosa, traballaba no taller cos elfos, era unha maravillosa reposteira e sempre lle axudaba en todo a Santa

2

Os dous compartían as tarefas do fogar, menos a lavadora, cousa que Santa tiña prohibido por ser moi despistado

3

Un día a seóra Claus traballou ata tarde, e Santa decidiu facer él a colada, xa que ao día seguinte tiña que repartir os agasallos de Nadal.

4

Colocou todo nun barreño, e meteu por despiste unhas saias de intenso vermello da señora Claus polo medio...
Cando foi a tender veu que toda a súa roupa estaba tinguida de Vermello

5

Pero non lle importou, xa que era o color que máis lle gustaba á señora Claus, e así faría xogo coas prendas da sua adorable esposa.
E dende aquel día as roupas de Santa quedaron tinguidas de vermello para sempre

6

A bolita de NADAL

A árbore estaba perfectamente decorada e a bolita vermella estaba moi orgullosa de estar alí, ao carón do bastón de caramelo e a campá dourada 1

O salón víase precioso dende aquela árbore, e os nenos cantaban panxoliñas coa súa delicada voz, era un día maravilloso de Nadal. 2

De súpeto un dos nenos chocou coa árbore e a bolita vermella saliu disparada e quedou debaixo dun moble. Tratou de pedir axuda pero ninguén a escoitaba 3

O nadal rematou e a bolita vermella seguia debaixo de aquel moble soa e triste. Viu pasar os días, escoitaba os segredos dos nenos, como facían cada día os deberes.... 4

Veu como pasaba o inverno, a primavera, o verán., o outono... ata que un día escoitou que de novo era Nadal, e os nenos volvían a colocar a árbore. Mentras colocaban a árbore una pelota deslizouse e foi a parar a xunto súa, e un dos nenos a colleu. 5

Os demáis adornos da árbore puxeronse moi contentos de vela de novo. e o neno colocouna no mellor dos sitios de novo. E ela sentiuse moi feliz, e pensou que a paciencia e a espera valera a pena, e durante ese tempo vira e sentira cousas máxicas. 6

A paciencia soe ter a súa recompensa

Cree sempre na Maxia do Nadal

O que colle nun calcetín

Cando ao elfo Xoán lle dixeron que tiña que colgar un calcetín na cheminea para que Papá Noel deixara os seus agasallos non lle pareceu nada ben, ¡Nun calcetín non colle nada!, e Xoán quería unha bici 1

Xoán foi a casa do xigante Grandón e pediulle prestado un calcetín, era tan grande que ocupaba o salón enteiro!!. Os pais de Xoán enfadaos obligarono a devolverlle a Grandón 2

Cando xoán regresou, colgaron un calcetin seu na cheminea, chiquitín vermello e ben fermoso. Xoán estaba moi disgustado por que creía que nese calcetin non collia nada! 3

Xoán esa noite non pegou ollo, estaba moi preocupado ¿Cómo iba Papá Noel a meter unha bici en aquel calcetín diminuto? 4

Chegou o día e Xoán foi correndo a mirar o calcetín, alí so había chocolate, caramelos pegatinas, unha pelota de cores... pero nin rastro da sua desexada bici 5

Cando vaciou o calcetín atopou unha nota que poñia ""GRACIAS POLO VASO DE LEITE E AS GALLETAS. CREO QUE DEBERIAS MIRAR NO GARAXE. HAI ALGO MÁIS PARA TI..."
Adiviñades o que Papá Noel deixara no garaxe?...
Unha bici nova e brillante! 6

Sempre hai que ser xeneroso cos demáis

A bufanda de Don Frio

O día de Nadal amenceu todo nevado. Os nenos na plaza fixeron un boneco de neve xigante e precioso, puxeronlle brazos, ollos, boca, nariz... ¡Chamarémoslle Don Frio!

1

Cando anoiteceu regresaron as súas casas e deixaron só ao boneco. Don frio comezou a estornudar e tiritar, estaba morrendo de frio.

2

A avoa Freda estaba paseando a ¡o seu canciño Darco e acercouse ao boneco, Tes frio? preguntoulle Don frío tritando dixoelle que sí

3

A avoa Freda pensou para si mesma, que raro que un boneco de neve teña frio, non sabia que facer, se o levaba a sua casa coa cheminea derreteríase

4

Despois de pensar un anaco dixolle a Don Frio que aguantara un pouquiño que tivera unha idea. Foi a súa casa e colleu a bufanda máis bonita e larga que tiña e levoulla a Don Frio

5

Don frio coa súa bufanda deixou de tiritar e puxose moi feliz gracias a Freda!
Así que recorda se este nadal neva e fas un boneco de neve non te olvides de poñerlle unha bufanda!!

6

O reno impostor

Hace
muchos años en un lugar muy lejano vivían un elefante, una cebra, un rinoceronte y una familia de renos, que cada navidad eran los encargados de tirar del trineo de Papá Noel.

1

Los renos estaban muy orgullosos de su misión y no paraban de presumir,tanto que la señora Cebra comezó a idear un plan. Para tirar del trineo tenía que ser un reno y ella era una cebra, así que decidió disfrazarse y hacerse pasar por un reno.

2

Así se disfrazó de reno y se presento junto a Papá Noel para ofrecerle tirar de su trineo. Papá Noel pensou que la señora Cebra era un reno y la dejo ocupar un puesto en su trineo.

3

Aquella noche la señorita Cebra pudo volar por todo el mundo y repartir los juguetes entre los niños y niñas. Se sentía la cebra máis feliz del universo. Pero entonces en un giro el trineo se engancho en una chimenea y se rasgó su disfraz, dejando al descuberto la piel a rayas de la señora cebra.

4

-Como! -Exclamó Papá Noel-Tengo un reno impostor en mi trineo? Quien se atreve a engañar a papá Noel?
La señora Cebra le confensó todo y espero su castigo pero papá Noel dijo:
-jo, jo,jo! Está bien! Este año este será tu regalo, repartir los regalos con nosotros.

5

Desde ese día otros animales piden de regalo de Navidad acompañar a papá Noel en su trineo.

6

Usa a imaxinación para solucionar problemas

O xoven Papá Noel

Papá Noel non sempre foi un anciano.
Como todo o mundo tamén foi neno coma vos e tivo que ir á ecola, e un día...
¡ Suspendeu Mates!

1

Os seus pais, como todos os papis do mundo, enfadaronse moito con él, e tivo que pasar as vacacións de nadal estudiando.

2

Non puido saír a xogar coa neve, nin pasear no trineo... so podia sumar, restar multiplicar e dividir. Pero a Papá Noel dabanselle fatal os números

3

Tes que buscar a forma de entender os números decianlle seus pais... e ocurriuselles unha idea...

4

As sumas da profe eran así..
3 + 2 = ?
4+2= ?
e Papá Noel comezou a imaxinalas así...

Así non fallaba nunca!!, e esta é a razón pola que nunca se equivoca no número de agasallos que pediche!!

6

O roubo do trineo

Fai tempo, un día de Nadal a Papá Noel roubaronlle o trineo.
Parou no tellado, baixou pola cheminea para deixar os agasallos de Ana e Teo,e cando regresou o trineo non estaba!! Non se podía creer que houbese xente tan mala

1

Papá Noel puxose furioso!!o tempo corría e tiña moitos agasallos que repartir aquela noite, pero estaban no trineo. Púxose o trineo, berraballe aos renos, pero non aparecía por ningures

2

Sentouse no tellado sollozando triste, cando de súpeto escoitou tras él unha voz. Eran Ana e Teo, despertaran cos gritos e decidiron subir ao tellado cos seus agasallos.

3

Pensamos que podemos quedar só con un agasallo, sabemos que che roubaron o trineo, e así poderás repartir o resto entre máis nenos, dixeron, pero antes de que puidera responder... o trineo apareceu.

4

Pero donde estabades? preguntoulle Papá Noel aos renos...
E que tiñamos moitas ganas de facer pis dixo Rudolf

5

Ana e Teo volveron á cama con todos os seus agasallos, e Papá Noel deuse conta de que os nenos e nenas son moi bondadosos, e que hai moita máis xente boa que mala no mundo.

6

Disfruta de cada día como si fora Nadal

O descontadías

Lúa adoraba o Nadal, non había época no ano que lle gustara máis. Si por ela fora deixaba a árbore de Nadal posta todo o ano, e comería turrón no verán. Pero o Nadal só se celebraba unha vez no ano, en decembro e xaneiro.

1

Así que Lúa adicabase a tachar no calendario os días que faltaban para o seguinte Nadal.. No seu calendario non existian os días, por exemplo non existia o 28 de maio, o que había era que quedaban 209 días para Nadal.

2

E coa teima de que chegara o Nadal non disfrutaba do resto dde días especiais, non disfrutaba do entroido, nin do verán, nin das excursións do cole... Nin siquiera do seu propio cumple!

3

Perdíase todo por que sempre estaba pensando cando chegaría o Nadal... E por fin chegou o ansiado día, xa era de novo Nadal e... Lúa púxose enferma..!

4

Tiña fiebre, miles de mocos e non puido nin decorar a árbore, nin cantar panxoliñas, nin comer turrón... ¡Que horror!! perdera todo o ano esperando un día que foi catastrófico!

5

Ese Nadal Lúa aprendeu que hai que disfrutar de todos os días do ano, xa que todos os días son un agasallo máxico, incluido o día de Nadal xa que nunca máis se volveu a enfermar ese día

Os verdadeiros agasallos non se poden envolver nin meter nunha caixa

Na cidade de Vilaneve como en todas as cidades os nenos e nenas escribían a carta a Papá Noel cando se acercaba o Nadal. Metían a carta nun sobre, poñíanlle un selo e metíana nun buzón.

1

As cartas chegaban a correos, e iban dereitiñas ao Polo Norte, donde outro carteiro llas entregaba a Papá Noel.
Sempre foi así..., pero ese Nadal...
Os carteiros de Vilaneve estaban moi enfadados co alcalde e decidiron poñerse en folga

2

Eso significaba algo horrible, ningunha carta chegaría as mans de Papá Noel. Ninguén sabía que facer ante aquela triste nova.

3

Había un Home na cidade ao que todos trataban de tolo, era solitario e gruñón, por eso ninguén o creeu cando dixo que él levaría a Laponia as cartas de todos os nenos e nenas da cidade.

4

Pero o señor Pepe colleu a súa vella avioneta e marchou con todas as cartas que recolleu dos buzóns de Vilaneve.

5

ECando chegou ao Polo Norte contoulle o ocorrido a Papá Noel, que agradecido lle dixo que pedira o agasallo que máis desexara. O señor Pepe pediulle cartos para repartir entre os carteiros de Vilaneve, Xenerosidade para o Alcalde, e felicidade para os veciños do pobo.

6

O Espiritu do Nadal é o amor, a xenerosidade e a amizade

O espiritu do Nadal

A señora Clotilde sempre escoitara falar do espiritu do nadal. Dende pequena colocaba a árbore, o calcetin na cheminea, cantaba panxoliñas, preparaba un gran banquete por Noiteboa... E nunca xamáis vira ao espiritu do Nadal. 1

Ata un ano a señora Clotilde incluso se foi de viaxe polo Nadal, recorreu varias cidades do mundo a ver si atopaba ao espiritu do que sempre lle falaran, pero nada... 2

foi ese ano cando decidiu que non volveria a facer nada polo Nadal, e o Nadal seguinte non puxo o árbore, non cantou panxoliñas, non colocou o calcetin na cheminea...e o día de Noiteboa so preparou unha maza asada para cear ela soa 3

Estaba a punto de comela cando de súpeto chamaro á porta.
Era un neno pequeno, Señora poderia darme algo de comer?, lle dixo.
Clotilde sentiu pena e deixouno pasar, cando iban a compartir a mazá volveu a sonar o timbre... 4

Era un cadeliño cos ollos tristes,e a Clotilde tamén lle deu pena e deixouno entrar e quentarse ao calor da cheminea, deulle un trociño de pan e cando iban a cear... o timbre volveu a soar. Era unha velliña pedindo limosna e deixouna pasar, pero cando iban a cear o timbre volveu a soar... 5

Ao final chegaron a casa de Clotilde dous nenos máis, un gatiño, un velliño sen fogar e Clotilde puxose a cociñar para todos, Cearon todos xuntos e cantaron panxoliñas, e foi cando Clotilde se deu conta de que o espiritu do Nadal, non o hai que buscar, está dentro do corazón 6

Se non sabes que pedir, deixa aos Reis Magos elexir, eles nunca se equivocan

O consello dos Reis Magos

Os axudantes dos Reis Magos leen e clasifican todas as cartas que lles chegan. Así amontonan todas as que piden balóns nun montón, bonecas noutro, disfraces noutro... Por eso cando chegou a de Rodrigo non sabian donde poñela, non pedia NADA DE NADA

1

Como non sabían que facer con ela deronlla a Melchor, que sorprendido sen saber que facer deulla a Gaspar, que a súa vez lla pasou a Baltasar.

2

Os tres reis estaban moi sorprendidos e non sabian que facer enton decidiron que a noite de Reis, pasarian pola casa de Rodrigo a preguntarlle por que non pedira NADA

3

E así foi a noite do 6 de xaneiro pararon na sua casa, sentaron no sofa e preguntaronlle por que non pedira NADA, Rodrigro contestou que por que lle gustaban moitas cousas e non sabia que pedir.

4

Entón os tres reis lle deron un paquete sorpresa, e dixeronlle que cando non soubera que pedir, que na súa carta puxera o que os Reis Magos queiran

5

Rodrigo volveu á cama e ao dia seguinte abriu o seu agasallo sorpresa, era o balón máis bonito e máxico do mundo e foi enton cando comprendeu que calquera agasallo era fermoso si se fai co corazón, e que os Reis Magos saben elexir moi ben

6

Pon un selo ou tacha o número do conto que vas lendo, se tes máis de 8 sellos conseguiras un agasallo navideño